

بازآفرینی شهری بافت های تاریخی با رویکرد توسعه پایدار شهری نمونه موردی: محله کهنه خیابان تبریز

سودا عۆلهند آذریان^{۱*}، مهسا فرامرزی^۲

۱- دانشجوی دکتری طراحی شهری دانشگاه آزاد تبریز ، sevda.azarian@yahoo.com

۲- استادیار رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی تبریز mahsa_faramarzi@yahoo.com

⋮

چکیده

مراکز شهرها، با سابقه قدیمی به دلیل مرکزیت جغرافیایی ، سهولت دسترسی، مرکزیت ثقل اقتصادی و ویژگی های تاریخی-فرهنگی دارای پتانسیل بالقوه بالایی می باشند. مراکز شهرها، با سابقه قدیمی به دلیل مرکزیت جغرافیایی ، سهولت دسترسی، مرکزیت ثقل اقتصادی و ویژگی های تاریخی-فرهنگی دارای پتانسیل بالقوه بالایی می باشند. امر حفاظت و بازآفرینی از بافت های با ارزش تاریخی از اجزای بهکره فرهنگی جامعه به شمار می آید و تحقق آن به فعالیت های فرهنگی مداوم رکز دارد، زیرا میوات تاریخی تبلور فرهنگ گذشته هر جامعه است. امر حفاظت و بازآفرینی از بافت های با ارزش تاریخی از اجزای بهکره فرهنگی جامعه به شمار می آید و تحقق آن به فعالیت های فرهنگی مداوم رکز دارد، زیرا میراث تاریخی تبلور فرهنگ گذشته هر جامعه است. هدف اصلی این تحقیق رسیدن به اهداف توسعه پایدار در بهسازی و بازآفرینی آن می باشد. در همین راستا تحقیق حاضر به ابعاد کالبدی و محیطی توسعه پایدار در بازآفرینی بافت محله "کهنه خیابان " پرداخته است. این پژوهش از لحاظ روش، توصیفی-تحلیلی می باشد و نحوه جمع آوری اطلاعات در بخش مفاهیم اولیه کتابخانه ای می باشد. نتایج تحقیق بیانگر آن است که مشکلات کالبدی و زیست محیطی، اجتماعی و مدیریتی بیشترین درصد مشکلات را به خود اختصاص داده است. در بحث توسعه پایدار هدف، رسیدن به شهری پایدار است و توسعه در صورتی پایدار خواهد بود که کیفیت بالایی از زندگی را برای تمام ساکنان و استفاده کنندگان ارا نه دهد و بدین منظور در راستای ارتقای کیفیت زندگی و کالبدی، بر بازآفرینی به عنوان راهبرد تاکید شده است.

واژه های کلیدی: بازآفرینی شهری، توسعه پایدار، بافت تاریخی